

UJKOR

ORSZÁGOS PINCZÉR-LAP

BEFELDŐN: ELŐFIZETÉSI ÁR: KÜLFELDŐN:

Egész évre . . . 6 ft — kr.	Egész évre . . . 6 ft 80 kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.	Fél évre . . . 3 ft 40 kr.
Negyed évre . . 1 ft 50 kr.	Negyed évre . . 1 ft 70 kr.

SZERKESZTŐ ÉS LAPTUDÓSNOK

FLÓR GYÖZÖ.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Hirdetéseket jutányos áron vállal el a kiadóhivatal. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Somogyi u. 24.

1899 június 20.

(f) Ezen év s. hó 20-ik napjára határozta el az Országos pinczér-egyleti mozgalmak vezetősége, hogy Szegeden egy szűkebb körű értekezletet tart, a melyre a közös cél érdekében működő m. bizottság s asztaltársaságokon kívül meg fogja hívni a pinczéri karnak több figyelmesebb tagját is, úgy a fővárosból, valamint a vidékekről.

Mi fog végre menni ezen az értekezleten? Nagy és fontos dolgoknak megvitte. Legfontosabb és mozzanatosabb O. P. E. mozgalmunkban ezen értekezleti nap lesz. Ekkor fog előlőni az O. P. E. sorsa, illetve ezen a napon ejtnek meg mindazon módok, a melyek lehetségesek teszik a létesítendő Országos Pinczér-egyesület céljának meg ez évben megvalósítását. És kérjük: lehetséges lesz-e ezen nagy és fontos tervnek oly hamar és hirtelen kivétel?

Nincs, lehetetlenség a vitán s. P. E. meg ehhez hozzá vesszük a stóbbet észrel mint érvelé- közzjárni forgó példamondást, akkor kimondhatjuk minden további tartózkodás nélkül a feletet, hogy — igen is lehetséges. Szóval tehát: *Országos Pinczér-egyesületünket meg ez ér fulponán megvalósíthatjuk.*

Csak akarni kell valamit komolyan, nincs, nem létezik az a tudálcok filozófia, a melynek mindenféleképpen hátlandó rendbe állított tételei azt az elölkelt: «akarás-t a »lehetetlen-sel megdönteni tudná. Nincs. Ha valaki azt állítja, hogy egyik világszéről a másik világszere átkölt, és ott az ó kiállítását meg fogják hallani; ki mert azt mondani, hogy ezen állítás lehetetlen? Nagy Napoleon csak egy hadnagycsokja volt, és ezen hadnagynak nem volt lehetetlen, hogy egy világ-híri császár és sok ország uralkodója legyen. De ne menjünk messzebb. Ki az órdog gondolat volna ezelőtt ezer esztendővel a nők emancipációjára? S ki tagadja ma annak lehetőségét, hogy a főzókának rangja a férfiakra nem-e fog átszárni, s még tán nem is ezer év múlva?

Valamint tehát ezen jelentőségeseb és nevezetesebb tények megtörténésének lehetősége nincs s nem volt kizárva, úgy sokkaltá könnyebb megvalósítása ezen a pinczér-ség jelen mozgalmá céljának, melyek fentiekkel párhuzamosan meg csak meg sem említhetők. Mert emmi sem lehetetlen. Csak akarni kell valamit komolyan. Hogy mi az O. P.-egyesület létesítését komolyan akarjuk, arról lapunk olvasói megvan-

nak győződve. S hogy ezen O. P. E. megvalósítása lehetséges lesz-e? arról szinte mi vagyunk meggyőződve. Persze a kérdés hogy: mi-or? Lehet, hogy a jövő évben, de ha akarjuk, még ez évben kész a nagy munka kivétele.

E hónap 20-ik napján Szegeden össze fognak jönni pinczérkarunknak értelmes és figyelmesebb tagjai, hogy itt maguk közt megvitassák vessék az összes pinczér-ség sorsát, s hogy itt a pinczér-ség mai rendszeretlen helyzetére kimondják a halálos ítéletet. El fogják határozni, hogy ezen minden tisztas jellemet s egyent megbecsületlen állapotokat meg kell szüntetni, és meg fogják keresni s állapítani azon módokat, a melyek lehetővé fogják tenni az új rendszer alkotását, vagyis az O. P.-egyesületnek meg ez évbeni létesítését. Kérgetek nagy munka S ezen nagy munkát a pinczér-ség az ó kis erejével, de elölkelt és a megmáltatlag, nagy akaratnal fogva; el fogja tudni végezni. S mit vézett ekkor?

Egy nagyszerű és dicső dolgot. A szabadságharcok századának csöndes végelakonyodását, a magyar pinczér-ség tette ekkor hangzatosabb, ezen illusztr eseménynek befejezésével. Mert, hogy a magyar pinczéri kar a szolgái rendből, — melyben most van — felkelti magát; hogy a magyar pinczéri kar új rendszer megteremtésével nemzetének egyik leghasznosabb tenyezője válik, — ezen dolgoknak megtörténe nemcsak mint affle közönséges napi kis esemény fog a nyilvánosság színteréről letűnni, de igenis felszines és élénk emlékezésben fog maradni majd ama lapokon, a melyeket a jelenkor történetírói fognak megírni.

Hogy ezen utóbbi szavainkkal mennyiben mondtunk nagy és való igazságot, ki fog tűnni nemsokára. A június 20-án tartandó konferenciát illetőleg, az ez utáni következmények fogják csak egészen bevilágítottan szem elé állítani a nagy teljes nagysága és valóságában azon terhe vett O. P.-egylet célját, a melynek nagyszerű fogalma és lendő nagy, átvősségevel egyetemesek mindegyikének megbarátkozva. Ennek okára azonban könnyen rá lehet jönni, ha tekintetbe vesszük, hogy a célokat sokan többé-kevésbé, de nem egészen ismerik. Hogy ez egyszer és mindenkorra teljesen ismert legyen, fenti értekezletnek egyik fődolga leendő.

Pinczér! . . .

Mi most e név? Semmi. De nem, mégis valami. A lenített tisztelenség, a megvetett sértés és az egyent megbecsületlen minden szavaknak egy „gyűjítő” szócskája. Tehát akkor mégis csak semmi.

S mégis, mindannak daczára, hogy az a közönség már e név kijetésénél is érezte velünk a tisztas önzertett felháborító megvetést s lenézet, még csak méltatlankodunk sem lehet. El kell fogadnunk mindent, és mind a „borraválót” zsebre kell vagnunk. Miért? Mert rendszerünk, ez a jelen drágalatos pinczér-ség-rendszer annyira megbéni, annyira nyomorékia tesz bennünket, hogy mindaz ellen — jelen helyzetben — még csak szót sem emelhetünk. De legalább, még ha aránylag állna az anyagi jóvádelem, és biztosítva volna nem a jövő, egyelőre csak — a napj megélhet. Sem ez, sem amaz. Az az Istentelen rendszer mindenintől, a mint becsületünk, úgy kenyerintől is megfoszt bennünket.

De bizam! Eltesse lelkeinket az a mindent szép rózsás színekben látó remény, hogy százanoldó sorsunk nem tart már soká. Az egymás szemébe tólaszt állva forduló állapot s viszonyok, a kinos helyzet, s az erkölcseiben bukott rendszer — nemsokára meg fog szűnni. De megcsenmésűne, s mintha egy hullámsírnéne el öket — el fognak tűnni közülünk mindazon ügyök és rajtuk előzőldó haszonlesők, a kik a vesző félben levő rendszerbe mindaddig oly jól és pompásan éreztek magukat.

Jön nemsokára: már itt a június 20-iki nap. Az új rendszer megalloító O. P.-egyesületi fundamentum köve ekkor lesznek letéve. Jöjünk kártársak, ezen nagy aktuális legyünk ott mind többen!

Válasz Tóth Endrénének.

Kedves barátom és fegyvertársam!

Egy-e bár nem nézhetők már tovább hallgatolva a kiadónak — hangzott ulkerek leveledek bekezdő sora, melyet hozzáam „Jókor”-unk utján ítéltel.

Válaszom rövid, csak egy főszó szívből fakadó szó:

Nem.

Nem nézhetem már tovább a eszimatlap alá való karkönyv elemek undorító műveit. A minden nemes törekvő megalkodólyozni szándékozó, a minden tisztességet labalátró s a *láz* szent ügy érdekében tett fáradságos munkáinak szétrombolására dühösen tőro garázda szellemek felriasztottak:

— *Tenni kell!*

Reggelt a meghatottságotól. Levelednek magas szellemű skizmó sora, azok az igaz baráti szívűből eredő szavak teljeseen átutaltak. Ezekre az őszinte hangokra már is egy új erőzt érzék magamba, a nemes harc további folytatására.

Igértem, hogy kitartok a végletekig! Nem riadok vissza az én árcaimba bujt. Daróczi nevelt által lapangó vad menyeringőlő a tekintélynek eme biforó vad csoportjától, és szembe szállók velük a nemes harc és a mindnyájunk egy üde érdekében, szakosztályunknak gondolkodni tudó tagjával egyetemben.

Az esközök, melyekkel a sátn szellemek harcolnak, a legutabban minőségükéből váltak. Az ómerdek felé, a hasonvagy és az óhútság. Ezeket le fogjuk győzni.

A felajánlott zászlót, Ujkoron zászlóját lobogtatás csak avabarra is Te, jó barát. A vezényszózt „Ujkor”-unk hasábján intézd továbbra is Te, kiváló szellemi tehetséged és értelmeszékkel korsorozhatjuk fel a szepőlőni zászlót, melyet jobban nem bír kezeleni más, mint csak Te, szakosztályunk büszkesége! Merj, hogy Te mit tétél már eddig is szakosztályunk érdekében, azt csak én, és osztályunk gondolkodni tudó tagjai bírjuk megmérni.

Tehát a felajánlott zászlót lobogtatás — lobogtatás magasan tovább is Te, mozgalmunk lelke és nagy vezére! En kitartok a végletekig. És hogy ezen ígérgetem beváltom, esküszöm a magyarok Istenerre! A míg a nemes székkel diadalra nem jutunk, a fivert karját hüvelyébe vissza nem helyezem. Ott leszek mindig a Te álulad lobogtatást zászló mellett, harcra készen követte a Te irányát.

De egyet ajánlok figyelmébe kedves jó barát. — A jövőben, míg harcunkat viszzük, tartuok figyelmében azokat is, kik meg a közelmulban velünk a baráti kezét cseréltétek, de a kik ügyünk melvulthoz felváltalodva, nem tisztelik céljaink és felelő elveink főrőgát, hogy: — „*a mi nekünk nem pártol, azt mi sem pártolunk.*”

Te pedig Istennük, magyarok Istene, vedd le hozánk fenségét tekintet és harcra készen álló táborunkba önis erőt és igazi lelkesedést. Lehelj belénk lelket, a mely a nemes, nagy czélet lángolni és tenni tud. Adj bensőt, a melynek erzelmé, szándéka tiszta, s a melyből a küzdelmek kitartásáért soha ki nem hal a remény.

Most Isten veled! Te azt ízented: a többi jánni fog. En pedig azt, hogy közös és teljes erővel lassunk a nagy munkáihoz!

Úd vedd a viszontlátásra. Te kedves barát, s osztályunk büszkesége!

Tóth Kálmán.

Faragatlan zászló.

A felvilágosodás véle szellemé végig járta a pincesz város értelmiségének főkövő táborát és meggyőződését arról, hogy ügyünk, Kaszás L. fele osztályainak, vagyis az ügynek ezen lemediánusok egy nevétségű részeszámja támadt. — *Hírdetni a fogott!* — Az ő eszük járása után ugyanis szeretnénk egy olyan országos pincesz-egyesületnek zászló felállítását, a mely a mai ügyünk rendszert a maga gyönyörű valóságában továbbra is feltartaná. . . .

Szép az a zászlóalobás, igazán szép, ha az egy ukor tiszta szelleműt felruházottan és ott lesz kibontva, a hol az őznetlen törékvény fenyves éke mind nyelvében s melyében

barázdákat szánt a nemes ideák szép sugárított beragyott kultusz mezején . . .

De állunk itt meg egy pillanatra. Az a zászló, melyet egy ügyünk sugalmazója folytan a budapesti pincesz-egylet előke akarná lecsomozni faragatlan nyeléről — fákó! Fákó szörnyűen és szüntelen. Megazult rajta az őzsetartó erkölcsi fonál. Megazult, mert *ügyünk* a mártír, és *inkább* a jelszó. És még meging a garancia, megrendül alapja azon faragatlan zászlónak, a melynek vassott lobogójára az *ügyünk irta programmat* s a bpesti pincesz-egylet előke látta el epébe mártóló tollu nevalárisával. Oh, te dicsőségűsödésünk előke, az inkriminált szózatunk sókát bétve begyázta!

De nem írtetnem már tovább, hogy azt a embert ne le írjam és rajzoljam úgy, a mint van: a maga ügyfegyvertségében és ököletlen tudatlanságában. Mert meg a tudatlansága is tökéletes.

Nézze tehát minden ezt a budapesti egyfélé előke embert, a ki sunya óhútságával rajta szeretne szerepet venni a közügyek terén, de a ki még most sincs tisztában azzal, hogy mi is lehet az a 90 százalék? Hol az az toll, had' magyarázzam meg a tudatlan főnek.

Tóhát az a 90%, irtal kibérezem az általa, irtal jobban, kibérezem perczont — a nyugdíj-igazgatósból lett megillatott Tóth Endre urnak, azon beírakozása díjából, a melyket a nyugdíj-irtatéhoz belépi tagok mindjárt a beírakozás tartoznak lefizetni. irtal tehát: a beírakozás díjának 90%-a.

Ez különben magyarázható volna a nyugdíjárnál nyugdíj igazgatóság ezen értelem előkének, még mielőtt a bizotts. tagjai közé beválasztotta (?) így most én ezen kellemetlen fáradságotól megmenekedtem volna. De hogy még egyszer ne keljen ily magyarázatok adnom, a szíves és jóakaró tanács *figyelemre* — tettem a bpesti egyfélé előké, hogy ha máskor az ügyünk egy oly rohadémas hasznatlanságokat ír össze, előbb olvassa jól keresztül is ha ilyen cseppei valóságosságokat nem talál benne — írja alá. Különbben pedig ajánlom, hogy ha maga nem képes írni, úgy maga helyett másokkal, de különösen ügyünkkel, se egyszer, se mászor ne irasson czikkel. Mert valami luciferi nevet adtál még is ezeknek közölődnek. . . . Hát aztán létezik-e még egy oly baiga, a ki azt elhímmé, hogy nevezett ur czikkel tudjon írni? Nem, ez nem hisz senki! . . .

És most ti édes jó magyarjaim, vespremik! — Hát aztán titeket ki szedett rá, ki tudott elteríteni benneteket az igazi ósvényről és arra vinni, hogy egy ügyünk egyikből származott *felházt* böccsátságot szét a dunántúli kártársakhoz, dokumentálva ezzel Isten, ember előtt a ti rövid tudastok és ismerethányoktól az O. P. Egyfélé dicső eszméjére nézve? Mondjátok meg őszinte kártársakhoz illőn, hogy a sátn örökösie feketé mezején szerte csatagoló ügyünk csoportnak, névszerint melyik gyáva tagja volt ez? Csak elő a felelettel bátran kártársaim. Mi titeket nem fogunk okolni, bárha ezt meg is érdemi egy Harszy Gyula elők, a ki a i (pincesz)gység társadalmi tekintélyünk hóhérajá sugármará cserbe hagyja a szent ügyet.

Az „Ujkor” és az elők, vez. bizottságától detailizáló lett az O. P. E. eszméje és meg lett annak írva a „*Mit akarunk*” evangéliuma. Meg lett minden apróra, törő-hegyre magyarázva. Csakhogy hiába. Az *örvényök csoportja mindehkez: annyit ért, mint Veszprém vécsége hajója a korangóthésh.*

Megregem a székla, megnyílnak a helyzet láthatárain az őzsetolult s fenyvegött vészfellegek: mozdul a föld, közöltünk pinceszerek között! És mi csak haladunk előre,

mint egy dejeser erőtlön vonzva, a repülő szózat után, oda, honnan a hívas két, oda, honnan a szabadság szízfaluvala hozza rezgése a sorvado legkört, hol az örök szent igazság lefjót óvezze ineretg felénk. Oda, a hol az új kor búszke bátyja fókán az O. P. E. eszméjének két csotát vívott zászlaja leng! — . . . Es győzni fogsz Te szabadság szép jeltvénye, és Te hit és bizalmunkba erősen bele nőtt dalás nagy eszme!

Kit áldjunk, kit dicsérjünk mindezt? Mindet nekünk köszönhetjük szegedi kártársak. Úd érte néktek, ti kitartó bajnokok, s vezérek, kiknek tetteitek sokkal több biztosítékot nyújtó és kimagaslóbb, hogyszem név és személyetek a védelem hávisára szorúla. Mi ismerjük szabadtó hívások horderejét és követni fogjuk továbbra is tetteiket irányító nyomdokait. — Búszkék vagyunk reiók!

Ismerjük a közös czéletnek fáradságos nagy munkáját és tudjuk, hogy mily nagy teher vagy te nekünk, te, pincesz kérdés megoldása. Tudjuk, hogy őz programdnak nehéz és fárasszó megfejtése egyike lesz majd a pinceszvilág legfényesebb diadalának és egyike a 19-ik századév csodáinak. És épen s mindezen nehézségek dacára törünk keresztül minndet és megyünk a szabadtó szó után, a honnan mintegy látni véljük már a dicső eszme megtestesülésének — glóriás koronáját.

Bárá Jenő.

Szervezkedés és mozgalom.

Orsz. delegált bizottsági ülés.

Az O. P. E. elők. vezető bizottsága a legutóbbi lapunk számban közölt jóönyvében *határozata emelti* — Országos delegált bizottsági ülést június hó 20-ára tűzte ki. Ezen Országos delegált bizottsági ülés — melyvel lapunk elején foglalkozunk — lesz az elők. vez. bizottság eddigi lélelének befejezője. Az ezután következő központi lélelések már az újra választott elők. vezető, illetve fenntartó bizottság fogja tartani, a melynek leendő székhelyéről — *Sczeged vagy Budapest* — fenti ülés fog határozni. Ezen *konzferenciát* különben mint mozgalomunknak forduló pontját ajánljuk figyelmébe és az O. P. E., ügy őzünk hívei figyelmébe. De felkérjük különösen azon kártárs urakat, a kikhez az országos értekezletre vonatkozva meghívók mentek, hogy az ügynek nagy fontossága tekintetéből hassanak oda, hogy a kiltözött napot a mindnyájunk egy érdekét megteremtésére szenteljenek. A legfontosabb dolgokat ugyanis — mint az O. P. E. meg ez évbeni felállítása — ezen dolgot bizottsági léle fogja lebonyolítani. Itt fog történni az O. P. E. alapzásainak létárgyalása, és annak jóváhagyás végett felterjesztése a miniszteriumhoz. Ne mulasszunk el tehát és legyenik rajta mindannyian, hogy azt az egy napi időt ezen nemzedékek éltere kiható nagy intézmény megalkotás s legfontosabb munkájának minél számosabban és többen ott legyünk.

Az O. P. E. elők. vez. bizottsága kifölőn írt levél kíséretében a következő meghívókat fogja kibocsátani:

Meghívó a létesítendő Országos Pincesz-Egyesület előkezestendő bizottságának 1890 április hó 29-én tartott rendes ülésen elhatározott országos delegált bizottsági ülésre.

Az Országos Pincesz-Egyesület vezetőszége fenti felhatalmazás alapján az országos bizottsági léle megtartását *Sczeged, f. évi június 20-ikára* tűzte ki, a melyre tisztelt *mozg. bizottsági, osztályfőnökök, egyfélé, urak* ezennel tiszteletteljes meghívja.

Czélba vett intézvényeink mielőbbi létrehozásért folyó ténykedésünk közt ezen bizottsági ülést megtartása döntő jelentőségű birvan, a legnagyobb súly arra feltehető, miszerint annak munkálatai olyképp irányításnak, hogy azok egyáltalán hasznosak és eredményesek legyenek.

E szempontból kiindulva, a leendő tanácskozás és munkálkodás tárgyát és sorrendjét általában a következőkben adjuk:

Munkaprogramm.

1. Az O. P. E. alapszabályai alapelveinek megállapítása és az ekként megállapított alapszabályok letárgyalása, valamint annak megőrzése és teljesítése iránti intézkedés.

2. A kebelbeli helyesközlés, önszegélyezés és betegszegélyezés kérdésének tárgyalása.

3. Kulturális feladatokról való tanácskozás, ut. m.: önképző körök felállítása, szakoktatás stb.

4. Szervezkedés.

a) az O. P. E. megteremtésére irányuló mozgalom jelenlegi állapotának ismeretése és erői való jelentése; b) a mozgalom további intézése, az előkészítést vezető bizottság irva választása, a további szervezkedés módja és miként való irányításának megállapítása;

c) intézkedések tetele s általában megállapítás az Országos Pinczer Egyesület meg évében megtartandó alakuló ülése (országos congressus) iránt.

5. Esztelenes indítványok és interpellációk tárgyalása.

Az értekezlet megtartásának helye: a Tiszazsáló díszerme.

Kelt Szeged, 1899 május 26-án.

Az O. P. E. intézése nevében:

Jakób József Raudavics Kornél
az elők. v. bizotts. titkára. az elők. v. bizotts. elnöke.

Tóth Endre
főtisztség.

Az O. P. E. elők. vez. bizottság rendes üléset folyó hó 8-án tartja.

Ujvidék. Már régebben nem foglalkoztunk itt mozgalmi seregeink egyik legbuzgóbb s lelkesijével, Ujvidéki Magyar Pinczer A. Társaságunkkal, a mely az utóbbi 2 hó alatt mint egy lelázott, mit sem való képes vezetni vagy tenni üggyünkben. Nem kapott ugyanis a várostól semmi engedélyt, vagy jógefélt, a melyfél nyílván és szabadon végre lehetett vön a mozgalom az O. P. E. ügye érdekében. Ezen nyomós helyzetnek azonban most már vége. Mint tudósított közli velünk az orvendetes hírt, a miniszteriumtól jóváhagyott alapszabályok az Ujvidéki Magyar Pinczer-Társulat-hoz a napokban érkeztek le. Nagy az öröm és lelkesedés e miatt. A letisztított O. P. E. ügyében, már megindult a legszemből sikereket igény, ígyekvő munkásság. Az Ujvidéki M. P. Társulat üléset május hó 23-án tartá, a melyen a jóváhagyott alapszabályok felolvasása s ismeretése után a tisztikar megválasztása ejtetett meg. A tisztikar élére mindnyájunk lelkesedésére s érület megnyerő Mayer József urat, a „mayer nagyzzáló igazgatóját, a kinek dísztz. s legnagyobb ügyszeretete és bőles vezetése vel a legrovidebb időn belül érjük el kitűzőt céljaink:

Jegyzőkönyv.

Felvetétre az „U. M. P. T.” folyó évi 1899 május hó 23-án a f. ülésen sorházban tartott rendes közgyűlésén jelen voltak: Mayer József előnk, Lip. Zselymayer Gyula alelök, Fleischmann József, pénztárnok, Obernik József vendégelő, Bar. János, Wagner János, Kabina Ede, S. ehadrt Károly, Szezybold Károly, Kolm Vilh. Jós, Rózsa József, Fűry

József, Markusev Ignác, Göthe Pál, Lukács Pál és Rudavics Kornél titkár utak. (16 tag.)

1. Bartos János id. előnk ur a jelenlevőket felülvizsgálta, a gyűlést megnyitja.

2. Bartos tudomására hozza a közgyűlésnek, hogy a magas magyar kir. belügy-miniszterium a benyújtott alapszabályokat jóváhagyta és így most miemek állatjában az egyesületnek, hogy működését megkezdje.

3. Szép szavakban köszönetet mond a saját és a régi tisztikar nevében a tagok bizalmáért és bejelenté, hogy az ideiglenes tisztikarral egyetemben lekösön viselt hivatalokról.

4. Mayer József ur rövid pár szóban hálás köszönetet fejezi ki a derék előnknek és buzgó tisztársának, hogy az oroszlárszést a megalkatást mindnyájunk örömeire elvégezték.

Jegyzőkönyvi köszönetet és halat indítványoz a régi buzgó tisztikarnak és Markovics Domonkos urnak (az U. M. P. T. volt alelnöke) ki bár távol van már tőlünk, de a ki a megalapításhoz oroszlárszést hozzájárult.

5. Az indítványt felállással lelkesen elfogadják.

6. A tárgysor 2-ik pontja értelmében a tisztújítás következik.

7. Bartos korelnök ur a tagokkal előzetesen ismertetett listát nyújt be, a melyetl egyhangu megválasztásra ajánl.

8. Indítványozza, hogy a következők urak választassanak meg: Elselölöknek: Szeifert Antal, vasuti vendégelő. Elölöknek: Mayer József szál. igazgató. Alelnökek: Linczmayer Gyula száhpinczer. Pénztárnoknak: Fleischmann József pinczer ügynök. Titkárnak: Radnyáncz Kornél száhpinczer. Ellenörök: Wagner János és Ka. Ede fővendégczérek. Házigyánok: Obernik József vendégelő. Jogtatácosnak: Dr. Mayer Oszkár ügyvéd. Választmányi tagok: Bartos János főpinczer, Hevér János főpinczer, Szezybold Károly éthoró. A két ellenör egyzsermind választ. tagokká választott meg.

9. A tagok lelkesedéssel egyhangyulag megválasztják az indítvány értelmében az új tisztikart.

10. Mayer József ur az új előnk szólarva kelt fel és következő rövid beszédet mondotta:

Milyen tisztelt uraim!

A mostan lef. új választás, hígyjék meg, meglepett. Nem mintha nem tudtam volna előzetesen, hogy önök engem is megalkarnak választani, de hittem és reméltem, hogy megfogadják gondolni és jobb dolgokra fogják megvárakozni. Csakoztam, önök megválasztottak.

Ketős agyálmatat legjobb akarát mellett ser a halgatohatom el, egyék az, hogy önök a választás után engem fontos és díszes állásra választottak, a dolgot igen elmarokodták, a másik agyálmat, az, hogy én az önök bizalmának nem fogok megfelelni. De önök oly szeretettelmélton módon választottak meg, hogy udvarlatlanág és halhatánság volna, hogy azt el ne fogadnám.

Elfogadom s köszönetem fejezem ki érte.

A felelősség az önöké, ha agyálmatat beválnának. Elfogadom: De csak úgy, hogy addig állók az egyesület élén, míg a kocsi rendes vágyába nem ér, és ha azt elretem, akkor megfogom köszönni a bizalmat és átengedem helyemet méltóbbaknak. De addig is, míg azt el nem értem, kerem önöket, ha akadna önök közt egy is, ki működésemmel nem lesz megefeledve, úgy kerem szőjlen nekem itt a gyűlésen nyílván, ferlus öszinteséggel, és én egy perczíg sem leszek az önök utjában. Erre kerem önöket. Programom adják? Nezetemet, véleményemet a lé-

tesztendő O. P. E. nagy eszméjéről jó ismerek. Nemcsak híve, de legelkeszebb barátja vagyok ezen üdvös mozgalomnak, és főhúzóködök, hogy az mielőbb mindnyájunk öröme és üdvére meg is váltsujon! Adjá Isten!

Programom mégis adok, bár rövidet, egy szóbán összefoglalás és ez a „munka” lesz. Munkálkodni fogok és ebben k. tisztársaim, önökre számírok első sorban, mert a mint el sem lehet képzélni egy hujót, melyen a kapitányon kívül kormányos és fűtők ne volnának, el sem képzélhetnek egy egyetlet, a melyben az előnk munkatársak nélkül egyedül munkálhasson.

Önök k. tisztársaim, de önökre is k. tagtársaim számírok és csak úgy remélhetem, hogy sikerülni fog az, a mit „szászónkra” itunk. Úgy is legyen!

Támogassanak, és akkor rám, mint szeryny munkatársra mindenkori, bármilyen viszonyok közt számíthatnak.

Az elsőköszönet köszönetem elfogadom!

11. Mayer József előnk ur ezután elfoglalja az előnk székét és rövid pár szóban ujabb felkéri a tagokat, tartásik tisztelben az alap- és házzabályokat, mert a nélkül működést és pedig sikert nem képzélhetek el.

12. A tárgysor 3-ik pontja értelmében az előnk felkéri Radnyáncz Kornél titkár urat az alap- és házzabályok felolvasására, ezek megfőrténte után indítványozza, hogy a tiraknál illeti even a belépni szándékozók irjánk adó nevetek. És a választmányt les hívattva, hogy azok közül a felveendőket felvegye, mert legynők bár kevesen, de tisztességes elemek.

13. Ezen indítvány elfogadtatása után a legközelebbi ülést 29-re tűzte ki az előnk, a mikor a szervezkedés kérdése fog napirendre tűzteni.

Ezzel előnk neköszönné a jelenlevőket a megjelenést, az ülést bekeresztli. Kmf.

Radavics Kornél Mayer József
az U. M. P. T. titkára. az U. M. P. T. elnöke.

Temesvár. Az az igazi lelkesedés és ügybuzgósság által kellett rendkívüli hatása, a melyet a temesvári mozg. bizottság május hó 8-iki s lapunk utóbbi számban közzét nagygyűlés okozott a magyar pinczeri kar az O. P. E. ügy hível között, meg: mindig nem szánt meg. A lapunk szerkesztőasszonya, a érkező levelek közül csak nagyon ritka, a melynek befejező sorát után ezen szavak nem állnának: — Üdv a temesvári mozg. bizottságnak! — Üdvözölöm a temesvári mozg. bizottságot, annak kiváló elnökét, szeretett kar-társunk Tóth Kálmánt és az összes tagokat! — Eljenek a temesváriak! stb. így öszinté üdvözölő szavú levelek nemcsak hazánkól, hanem még a külföldről is szeresgőtel érkeztek és érkeznek egyre. Lendvai Dániel Miklós, Békéi Imre jegyző öszinté üdv. sikerés szerencsefőrtámatának. De ki győzött azt itt, ezen a kis helyen, azelőtt számlálti mindazon nevetek, a kik gratulációkat küldtek. Egy nagy hasáb kevés lenne. A temesvári mozg. bizottságnak telát az elők helyett és nevében mi fejezzük ki öszinté üdvözletünket:

Togatólók tehát karvátok az üdvözletet és hálás elismerésnek a ti izzó ügyi lelkesedéset és nemes szorgalmatokat érlett munkásságotokról!

De nem mulasztathatuk el, hogy egyben a Temesvár önzetlen derék sajtójának, különösen a „Dalmagyarsági Közlöny” és a „Temesvári Zetings-nak” hálás és öszinté köszönetfűtnek ne nyílvánítsuk, a kik igaz és hazafias ügyüket oly nemessen és dicserőre egyzsermind a pinczerészet az „Ujkor” hazafias ügy és irányja követésére.

T. lapírtásaink, a „D. K.” és a „T. Z.” lapunk legutóbbi számban megtelezése után

a következő fegyelmre méltó s bennünket érdeklő közlések hozták, a melyeket a következőképp ismertetünk (D. K.⁵):

"*Temesvár*. E cím alatt fegyelmre méltó vezetők jelent meg a szegedi 'Ujkor' cz. országos pinceszárban Tóth Endre jeles tollal. Bemutatja a magyarországi délvidéki metropolisát, a mely nem Kis Becs többé s földvilí a temesvári pinceszert abból az alkalmából, hogy az országos nyugdíj-mozgalmi bizottság Temesvárról is megalkotott, mely nem czéja mellett a 'magyars' szót irtja zászlajára. A mozgalmi bizottság május 8-iki nagygyűléséről immár megemlékezünk. Tóth Kálmán áll ennek élén, a kinek lelkes, puritan magyar érzelmei már volt alkalmunk a díszret leghelsőbb szavaival illelni. Az Ujkor tartalma száma egész terjedelmében közli a gyűlés felvételét s 'Nyil' levél Tóth Kálmánhoz czimmel szerkenti a temesvári 'magyar' pinceszert a további közlésekre. Örömmel konstatáljuk ezt e helyen, amial is inkább, mert bizony van még a Losoncziak és Hunyadiak büszké várában sok sok német pinceszert."

(*Temesvári Zeitung*):

"*Landes-Kellnerverein*. Wir berichten jüngst über die durch Herrn Koloman Tóth hier initiierte Bewegung der Gründung einer hiesigen Filiale des Landes-Kellnervereines. Im Anschlusse an die diesbezüglich stattgehabte Generalversammlung der hiesigen Kellner, bringt das in Szegedin erscheinende Fachblatt des Landesvereines 'Ujkor' einen Leitartikel über Temesvár, in welchem es die patriotischen Bestrebungen der hiesigen Kellner, die bekannlich für die Magyarisierung ihrer Fachgenossen begeistert eintreten, in geschwunglenen Worten preist. Besonders Lob wird dem Vorsitzenden der Generalversammlung Herrn Koloman Tóth gezollt, der diese jedenfalls lobenswerthe Bewegung im ganzen Lande initiierte. Da diese Bereinigung neben der Pflege der Berufsinteressen sich die schöne Aufgabe der Magyarisierung gestellt, kann dieselbe auch anderen Vereinigungen in dieser Richtung hin zur Nachahmung empfohlen werden."

Magyarrá fordítva:

"*Országos Pinceszervelet*. Néhány nap előtt adtunk hírt a Tóth Kálmán ur által kezdeményezett mozgalomról, az országos pinceszert temesvári főhökjának szervezése végett. Kapcsolatban az ez ügyben a helybeli pinceszert által megartott nagygyűléssel, a Szegeden megjelenő 'Ujkor' az országos pinceszert szakközönyé egy cikket közöl Temesvárról, melyben a temesvári pinceszert hazafias törekvéseit méltatja, kik szaktársaiuk magyarosodása érdekében felkészen küzdenek. Különös díszrebben részesül Tóth Kálmán, a ki e mindenesetre díszendő mozgalom az egész országban kezdeményezte. Mialatt ezen egyesület a szakérdekek ápolása mellett a magyarosítást is célul tűzte ki, ajánljuk más egyesületeknek is ezen példát utánazást."

Az O. P. E. alakítási költségeibe újabban beérkezett pinceszert, köztük az elők. vez. bizottság debreczeni tagjának tags. díjazó szóba kimutatóst jöv számlánkon közzöljük.

Nyil választ

a veszprémi Pinceszert Asztal-Társaság tek. elnökségének.

lra: Mitrovitz Adolf.

Tisztelt Kartársaim!

Elkésve vagyok — a mért becses elnöksétek kérem — de nagyon fontosnak találom, hogy hozzám intézett felhívásukra válaszoljak.

Tisztelt kartársak! Én egy gondolom, hogy minden elő mozgalom, a melyek országos közérdekű cselezköz, előmozdítási mindnyájunk köztességévé válik, hogy színté paraforgása részesüljön. A jelen mozgalom, már az annyira rossz viszonyoknál fogva is, kell tehát, hogy minden pinceszert támogasson.

De, mint minden nemes nagy czélunk, ugy ennek is vannak megmondott és megfogantatott kritikusai; azonban ne értsenek félre. Önközt nagyon szép, hogy a mozgalom felvételét szemmel is figyelemmel kísérek. Ez Önköknek csak fennen gondolkodásuk és a közgö czelok iránt való nemes ügyesretetükre vall. De mi az erie vonatkozó elismerés és érdemtesböl mintegy levonni látszik, engedik meg nekem, hogy a 'felhívás'-ukban kifejezésre juttatott szemétek s véleményéteket kissé merlegeljem.

Bárkötöl is lott s eredet legyen az Önkök által kibocsájtott 'felhívás'-nk eszméje, az egy nagyon terves felgobásból, mondatlan inkább; másokat felvezetésű, szándékölös rosszakaratai czélból indult ki. Önkök ugyanis említi megmozgalom, hogy a *szegedi mozgalomhoz magyarral járóként, az országos nyugdíj-egyesület vidéki választás, főszervezőjél, hogy a nyugdíj-egylethe tagokat vegyéknek fel. Kartársaim jutalekok tehát ezen dolgokért kapnak s nem a szegedi bizottság, hanem a nyugdíjintézet igazgatóságól, illetve a főszervezől, a beirattási díjából.*

Kérdem azért az igen tisztelt uratok: — *Talán ingét, utazzunk azok a mondatlan utasítástól? Szabalyjegyeket a vasutra nem kapnak. Emi, imi is szállást nekik inget ki sem ad. Vagy tán a legelőbb eljének? Hígyék meg, ebből nem élhet senki sem. A mi pedig az ó farokzásukat illeti, legyenek meggyőződve, hogy az senkiöl is sehogy sincs megjelvezet.*

Én részemről azokat, a kik sorunk javulására fáradoznak, sok aranyal dicsünöm, ha módomban állna; hogy már egyszer jobb és tisztább rendszer létesülhessen.

Nem akarom mondani, hogy vannak személyek, kik tán önhüsigből mindent irgyszéggel kísérek. El avval a csunya nézettet. De vannak olyanok is, a kik szerenke helytelen kritikát gyakorolnak minden elő dolog felett, a mit csak pillanymy téves felgobás efferít.

Igen tisztelt Veszprémi Asztal-Társaság, t. kartársaim! *Kérem önöket, legyenek önzelenek és belekötjenek tovább is biztalan az új mozgalom (O. P. E.) érdekében, és ha szerint ügyünk utasítástól hullanak vagy relik talalkoznak, támogassák őket, s ha tán térsen működnek, elkövetésük fél, de őket sora bírástól. Mert ha a kelő támogatásban részesülnek, csak öök ismerik hevetu körünkben nagy dolgokat saavattani!*

Egyébként Önkök előtt meghajlok, mint pinceszertkarunknak azon nagyrabesült tagjai előtt, kik még gondolkozni tudnak és a kik a rossz viszonyok javítására fáradoznak. S nint ityeneknek, ajánlom b. figyelemükbe mind fent, ugy ezen végsősoraim szavalt is:

"*Nagy dolgokat, vagy célt csak nagy közlelemel után lehet kívérni. Nekünk nagy még sok, igen sok közlelemelünk lesznek!*"

Maradtam öszinté hazafutl és kartársi tiszteltetl.

Ezen 'Nyil választ'-t lapunk munkatársai Mitrovitz Adolf ur, fővárosi pinceszertkarunk

egyik kimagasztó tagja s a budapesti pinceszert-egylet több even át volt érdemes elnöke külfide be a Veszprémi M. P. A.-Társaságnak alantabb közölt felhívására. Kitüno szakértésünknak az a piratlan szakszeretete és kölgények iránti öszinté érdeklődés és tördése, a mely telett őt értelmes szakdökreink s országos tagjai előtt mindig nagyvaga és köztisztelte; a legellenbizony módon es szeben csak itt titnik ki. Kartársaim, a sokoldalu előfogalmonak, mint özetli (Pannónia-száló értelmi fop. teendők) s a több szakegyleti dolgokbani részvételük köztük a nyugdíj int. igazgatóságja is — annyira letekött minden idejét, hogy magának és családjának csak egy nyugodt percet is alg szentelhet. Mindazáltal, mindentüve Kiterjedő nagy és gondos figyelemel fogva, az O. P. E. belsес költségűvel, a mozgalom néme nagy czélnival túl olyan ismerős, mint az ezen ügy vezetéséhez a legközlebb állók. És így ezen értelemben is igen meg válszást azon hozzá intézett 'felhívás'-ra, a melynek összejelöltés, levezése és minden egyes soraból kibetűzött az ügyök és az ő szolgálati irántúli. Mit akarunk ezek? *Hangy O. P. E. Egyesület nagy lekövélő, hanem azért a mit rendezet; az ügyököl csak hat ügyesretésük továbbra is.* Csak azért hibázhatjuk és rosszaljuk mi veszprémi kartársaimk eljárást, hogy ezen szörnyű nevetéség dolgot rá hagyta magukat szadni, s hogy az elküldözés előtt jobban át nem övástuk, hogy az az ügyököl gondolkozás után készít felhívás vajjon mit is tartalmaz? (Mert hogy a lényegi rész nem tölök ered, azal nem csak mi, de mások is tisztában vannak. Mi kifutávan már jobban mint nem, tudjuk is a dolgunk szerzőjét. S hogy azt veszprémi szakértésünk is meg fogjuk nevezni, mint értelmes és jozanul gondolkozó tudó egyenkötöl elvárjuk: Lássuk tehát e tudatlan elemeknek mozgalomunk ellen való cselszövését és nevetéség dolgot.

Az ügyököl stilyban szerkesztett és értelmelem ellátott felhívást változtatlanul itt közzölük:

Felhívás!

A dunántuli urali kartársak irakhoz, a létesítendő Országos Pinceszert-egyletnek ügyében. — A Veszprémi Magyar Pinceszert Asztal-Társaság

Elnökségöl.

Tisztelt szak isak!

Egy Országos Pinceszert-Egylet alakítását szegedi szakértésünk tölök ki czélul és a mozgalomt meg is indított eszervezete, olyformán, hogy ügyökölket utaznak az alapölti költések beszerzése végett.

Alloított asztal-társaság abból a meggyőződésben van, hogy felesleges magyarrá egy Országos Pinceszert-Egylet létesítésének szükségességét és annak nink neve úrvos vajon, azonban sehogyan helyesebbül a szegedi mozgalmi bizottság felgobást, a cel elérését illetölég.

mert amint értselve vagyunk, egyrészt az utaztató ügyököl egy magas jutalekok kapnak, hogy a tulajdonképpen czéli mi sem jut, másrészt az utazó ügyököl egyenlőség se nyúl nekünk garancziát arra, hogy ügyünk dinalás juttattak.

Mi, alloított asztal-társaság, beható tárgyalás alá vettük ezen eszmét és hosszas eszamezere után a következő megállapodásra jutottunk.

A szegedi mozgalmi bizottságunk eljárást, mint téves alapon küldötöl, — helytelenül, azt magunkéva nem tesszük, helyete a következő eljárást ajánljuk elfogadásra:

Kéréssek fel a Budapesti Szállodások, Vendéglösök és Kávészó Ipari-társaságok, hogy szent ügyököl felkarolva, indítsuk mozgalomt a létesítendő Országos Pinceszert-Egyletet olyan, és tekintve, hogy azon ipartársulat ögöl tekintélyes és érdemeken gazdag nagy lakörrel és nagy befolyással bíró szakemberek állanak, kik öhajjuk jogosultsággal elismeri fogjak, nem lehet köztünk az irint, hogy ügyünköt magukéva tenni és dinaláa juttatni fogják.

Tiszteltel felkérjük igen tisztelt szakértésünkt, hogy ezen indítványunkat tárgyalás alá venni és annak

eredményét mielőbb közölni sziveskedjenek, hogy azok alapján a további szükséges intézkedéseket megtehessük.

Tisztelettel mastrand a Veszprémi Magyar Pinczer-Asztal-Társaság nevében visszavonlag.

Kelt Veszprém, 1899.

Az Elnökség.

Herczeg Gyula,
elnök.

A Veszprémi Magyar Pinczer-Asztal-Társaság.

Levél Bokros Károlyhoz.

Tisztelt atyámról!

„Igye magának jószándékkal s a pinczérék ügyei iránt egyeztélven át busított érdeklődésüket hivatkozva” — szókál méltóztatott bekezelni sorait egy nyílt levél válaszában, a melyet intéztem egy — állítólag Veszprémi Magyar Pinczer-Asztaltársaság Elnöksége által kibocsátott felhívásra. Erre levelem. Mielőtt azonban ezen *nem Veszprémi Magyar Pinczer-Asztaltársaság* kibocsátott dologra egy-két szóval — felvilágosítás okéim — reflektálnék, kegyszerkedni nem megengedni, hogy fenti szavaira hivatkozással az ön válaszában megemlegetett létesítendő Országos Pinczer-Egyesületről — egy-két sort intézhessek, a melyre becsem figyelmet a legalázatosabb iszetteltem kérem és hívom fel.

Azonym tisztelet uram!

Azonym nyílt válaszában ezeket is méltóztatott említeni:

„Hallom, hogy Szegedről megalapozott indult egy újly egyesület (Országos pinczérék egyesülete) létesítés érdekében, azonban annak céljairól készülni tudatomom utács.”

De ugyancsak ezen sorok után teszik azt is megjegyezni, hogy a mozgalomnak bár nem ellensége, de felesleges és kétszerűnek tartja mint *ezem mozgalmat, úgy bármely más irányú törekvést mindaddig, míg országos nyugdíjgyűlésünk ügye teljesen meg nem érösödött.*

En elsőbb az Országos Pinczer-Egyesület mozgalma céljáról óhajtatom írni, de ha már így jött a sor, szókál elsőben az országos nyugdíjgyűlést meg teljesen meg nem érösödött ügyéről.

A nyugdíjgyűlést úgy tényleg meg teljesen meg megörösödött. Mikor lesz hát az? Mondjuk úgy, hogy mindenki megértése. A vendégülösök és pinczereknek legalább is ha három fértály része belépne a nyugdíjgyűlésre. Ha pedig mind belépne — akkor erősebben meg teljesen lenne. Így igen. De — nem lép ám be mind, — nem, még három fértály része sem, — nem, még fele sem, — de még egy fértály része sem . . . . Nem, mert nem léphet be. Kegyszerkedjen csak ezen utóbbi szavamat kissé megkülönböztetőbb figyelembe venni, — mert nem léphet be! . . .

Miert nem léphet be?

Ha ezt nem méltóztatik kérdezni, s elmondatom volna, hogy miért nem.

Valamikor egy az én tájambéli faluban, egy télnek idején sátorfát ütött az influenza. Persze akkor ezen betegséget még ezen nézőre nem igen ismerték). Az Isten ada járványos betegség erősen hozza fogott a dologhoz, s ugyancsak kezdte tizedelő a falu emberiségét. A fiatal kertült orvosnak — ki a falunak már szinte állandó lakója lett — minden szorgalma és tudományja tethetetlenül bizonyult a bajjal szemben. Ekkor történt, hogy egy erőteljes és javakorbéli család ember, egy hirtelen átfázás következében meghalt. Az orvos, ki már maga is megokodta a sok halálazást, de még inkább a jó falusiak örökös s mintegy szeremhánya panasz és sópáncsodásait, a halálesetnél a

síránkzó atyafiak előtt ingerült szavakban tette a következő kijelentést:

„Eh, hát hiszen nem mindig az Isten, de oka hallálának az az ostoba ember maga is. Imi itt van ez az eset: ha az ember (halt) nem hanyagolja el magát, ha nem jár nyári pruszlikba”, most nem halt volna meg.”

Nem szolt erre a gyászoló sereg sem mit, csak egy megdöcsödöttség, s a halottnak közeli atyafia, dörmögte a következő rövid, de annál mélyebb igazságu indokolással telt szavakat:

„Bolond az ur, mer’ az a szegény ember úgy sem visel nyári ruhát, ha telttél von’ neki tilt ködmén vagy egy bundára.”

Ez az itt leírt s megtörtént eset jut eszembe, valahányszor csak a nyugdíjgyűlést úgy tényleg rendezést és megörösödést hallom emlegetni. Mert hogyan erősiódhat meg egy intézmény, ha annak ügyét — *első sorban* — a faktorok nem veszik valami nagy szeretettel szívükre, másodsor pedig ha azon intézmény szakjához tartozóknak mostoha helyzetükben, párolást hajlamuk (belpés) is nemörösödés és hanyag közönyvé válik. De nem kívánok messzire menni.

Ismeri-e pinczere tiszteletelenek ur a vendégülösök és pinczerek jelen helyzetét, azoknak maguk, valamint az egymás közi viszonyukat? — Ön vendégülös, kitűnő és kiváló vendégülös volt; mint pinczér, szakjájában páratlan képzettségű, tapasztalt és nagy ismeretekkel bírt. De mindazáltal Ön — sit venia verbo — e szaknak jelen helyzetével nem ismerős. Ezt pedig következtettem a következők ir b. szavaiból: *„ . . . míg országos nyugdíjgyűlésünk ügye teljesen meg nem érösödött.”* — Megörösödés. Megörösödhet-e az addig, míg a tehets és jobb ’ndú vendégülösök (kivéve a fenkélbété s humánus lelkek) úgy gondolkoznak, hogy nekik úgy sincs szükségük nyugdíjintézményre, mert hiszen az ó jövőjük biztosított: — míg az a rengeteg sok vendégülös, roskad a nagy fizetések terhe, a megélhetési, az fizet és családfenntartási gondok nyílte alatt; mert tessék csak ezen gondolkodni: — *Konkurrencziát folytatni, házibért, adót, fogyszóbsát, számlázókat stb. fizetni, családianak és magának élni, és mindezekhez hozzá: az az Isten ada fizet még sem úgy meggy, mint a hogy menni kéne. Továbbá — míg a pinczérének megalapodatlan lesz, vagyis: *mi itt, holnap ott* vagyok fizetbe. — Míg a pinczérének a „*ami*”-ja, — igenis kérem alázattal, *mi az a „mi”* — biztosítva nincs. Mert az a pinczérés (a zöme) máma tulajdonképpen úgy áll, hogy nem képes fizetni azt a havl 2-3 fét tagtsági díjat se. Hogy mert nem? méltóztatsek csak megkérdezni: ezt fogja mondani a felelet:*

„Nekem első az fizet. Az fizetért pedig fizetni kell (honorat és nyugot — az fiznyöknek). Kevés keresetemből ezen kívül naponta kell egy-két cigarettát és szivarra, tovább: ruhára, lábbelire, lakásra, mosásra, betegeségülös s néhol egyet is, fodrász stb. . . s mikor vége a hónapnak? Egy árva ötöt nem képes felmutatni. Ezt aztán már ha marad is öt forintja — megint nem meri megkockáztatni a nyugdíjra, mert nem tudja, hogy holnap, holnapután nem-e esik ki az fizetből; s aztán menjen, utazzon gyagot?”

Bármint is méltóztatik fejet csóválni, s s tán meg is mosolygni? — de ez úgy van. Ez az átkozott baj, ez a nyomoruság és szegénység — általános. Lehet — hát hiszen ilyenek vannak vidéken is — hogy azok a pinczerek, a kiket Budapesten Ön ismer, más, rendezettebb viszonyok közt és helyzetben vannak. A fővárosi egynehány dőbbelők között (ott sem mindenütt) állnak azok s maradhatnak a pinczerek és ezeknek

állása jövedelmezőbb is. No és legalább ezek mind benn vannak-e már, vagy sietke-e beíratkozni a nyugdíjgyűlésre? Úgy-e vagy nem; és vajjon miért nem?

Nem az a pinczér, nem a helyzet az oka mindennek. A rendszer, a mely a fonálót a pinczértől mértőföldny messzesszre távolítja el. — *„De tán méltóztatott is ezt már tapasztalni?”* — S a hiedégs s az ingadozó bizalom, a melyvel vendégülös vendégülösöz, és pinczér pinczérhez viseltetik. — Nem-e méltóztatott úgy néha, az így jelenségek szembe tünésénél arra a gondolatra jónni, hogy: — *mily másformán, mily nagy szeretettel és hamarabb lehetne egy ilyen országos dologot a végkimerítéshez juttatni, ha ezek a szótölösök csak egy kissé is kedredeből és alkotásukból volnának!*

De hogy ki ne felejtsem: a rendszerhez tartozik még az is, hogy ezen országolynak társadalmi tekintélyük nincs, erkölcsi tekintet pedig remületes alacsony színvonalon állanak. Hogy ezen mondhatni legzomorabb bajoknál a nyugdíjgyűlést képes volna segíteni? Hiedelmekkel teves, rá gondolni pedig szörnyűlen merész. De nem részletezek tovább. Egyszeriben bátorogok veszek magamnak és előllok a témával és kérdéssel:

Helyesen és elfogadhatónak tartja-e azon állításomat, hogy az országos nyugdíjgyűlést úgy tényleg megörösödötté míg csak gondolni sem lehet, a míg fent leírt bajok állapot megváltoztatja és egy új rendszer teremtése után?

Mielőtt azonban erre felelni méltóztatik, a feltett kérdés szavainak alapos és jól megfontoltasát kérem.

Most pedig kezes engedelmével, a miről már tetszett hallani, de a melynek céljával még nem ismerős — előllok az Országos Pinczér Egyesület mozgalmával.

Mi az az Országos Pinczér-Egyesület?

Ez jelentni kérem azt, a mit fentebb immár emlegettem: — *„Helyzet változást és új rendszer alkotását.”*

Ez a létesítendő Országos Pinczér-Egyesület, vagyis: az az új rendszer magába foglalja: — A pinczérés és főnökök közti viszonyt rendezni, a főnökök cölönyre és a pinczérésj javára; — a pinczérésnek (összes pinczerek) jelenét (*Országos Pinczér-Egyesület* által), jövőjét (*országos nyugdíjgyűlés* által) biztosítani: — A pinczér osztály minden tagját művelni és teljesen szakképezni; a kifüldön magyar pinczér-köröket alakítani, hogy a pinczérének tré nyilván a világ minden részébe, hogy ott nyelvtudásait tökéletesítsen, szakképzettségét ismeret s tapasztalatokkal gazdagítsa, és hogy világe magával mindenfelé — a „magyar”-t!

Jól tudom, hogy ezen sorok olvasására azt fogja mondani, hogy mindez egy nagy képtelenség. De ezt a nézetet csak az első pillanatomban vallja. A másik pillanatom már massent fog véleményem alkitni a dolog felét. Mert mint lapunkból is kitetszik, azok a képtelenség látszó dolgok, már egy év alatt meg fognak valósulni. De ha tovább méltóztatik lapozgatni „Ujkor”-unkat, ott azt is konstatahatja, hogy kifüldön — Londonban — már egy *Magyar Pinczér-Kört* is alakítottunk. Szóval pedig: a létesítendő Országos Pinczér-Egyesület mozgalom céljai megvalósítását bennünk már csak egy kérdés idő változást el.

Ezek tehát, t. alénok uram, a Iets. O. P. Egyesület mozgalmainak céljai. És hogy ezek a nyugdíjgyűlést céljával legkevésbé sem ellenkeznek, ki fog tenni a következőköt: — a melyek leírása előtt azonban meg egy *háts tévedés* és *éj káprázatos*, a mely vonatkozni az Ön „Nyílt válasz”-ának ezen szavaira: *„Az országos pinczér-egetés terevezés, Töb Éndre bizonyára tudni fogja, hogy mit szívesen az országát betetőz ügyköveinek.”*

Ipoti nulla cupidō és mégis — szeretnem az egyet megismerem s tudni, hogy: — azon polgónok szavainak tulajdonképen, mi is a tendenciája?!

— De nagy tévedésbe mélyözöttik lenni jó uram. Először is, az O. P. együletet nem *Tóth Endre*, hanem ő vele: az „Ujkor” és az összes pinceszerek értelmezése tervezi. Az O. P. egyesületnek, illetve *Tóth Endrén*ek nem voltak ügynökei. De vannak igazos az „Ujkorom” munkatársai, kik mint apostokok terjesztik az O. P. együletet eszméjét városról városra és azta lapot, a mely annak dícs, séges diadalra jutatásáért letévesztendő indult meg. *Tóth Endre* ur tehát az „Ujkor” munkatársával és az O. P. egyület eszméje hiv terjesztője segítségével akarta azt az ő már régebben óhajtott nemesszándékát elérni, hogy a nyugdíj iránt teljes megelégedése czéljából a nyugdíj egyesületi vidéki választmányait megszervezi és a tagokat az intézete fömögegen beletéti. Hogy e czelt... De

— Nem méltóztat-e átgondolni, t. uram, hogy az ilyen könyveden elejtett szavakból, mint: — *de a mi még nagyobb baj, árulni tévesztésben van Tóth Endre ur és az ő ügynökei, kik a nyugdíj-egyesületi ügyet mindentudatlanul egy egészen más czélra, az országos pinceszerek egyesületi céljaira használják fel* — mit lehet kiértelmezni?

Nem az azt, hogy *Tóth Endre* a nyugdíj-egyesületbe felvett tagok betrátsái díjából rest- es szándékot az Országos Pinceszerek egyesületi céljaira költötte (?) — Vagy tin: hogy *Tóth Endre* s — a *ittani szarai szövetet* — ügynökei a nyugdíj-egyesületet igazgatóságként ügyel felhatalmaztat nem a nyugdíj-ügy, hanem az O. P. egyesületi mozg., éléngező használják csak fel!

Milyen tisztelt alelnök ur! Hogy teljesen az ilyen minden legkisebb alap s tájékozást nélkülözö szavakat a nyilvánosság elé, csak úgy oda dobni? Hiszen ezen állítással legelőször is a nyugdíj igazgatóság, mint e szakmák élete iránt teljesen tájékozatlant, mutatja be mindenkinek. Elvegrem mi azt hitük, hogy a nyugdíjigazgatóságunk a nyugdíjügylet illető általános — és ellensége — nézetekről van valami tájékozottsága. Mint a sorok szavából következtetem, — semmi sem volt. S továbbá: a mindenféle czeletázosság kevert sorok szavaiából az a látás tűnik ki, mintha nyugdíj igazgatóság azon O. P. E. ügyét, mintegy ignorálja. No és ez az ignorancia megint csak azt a látásot kelt, mintha a nyugdíj igazgatóság *mintegy a saját maga* és nem azoknak az érdekeit tartja szem előtt, a kiknek összegyűjtött és rökagostott krajczárjaiból van meg a mostani nyújt. intézet alapja. S azon krajczárkok pinceszerek voltak. Én kérem tehát azon látásot, mely formába tevelni, mert ott, nyugdíj igazgatóság tagjai közt, többen vannak olyanok, a kik nem *on-*, hanem a *közönség* érdekeit szolgálják tisztán és önzetlenni.

Tóth Endre ismét meghozta a nyugdíj-egyesületnek azt az áldozatot, hogy annak ügyét doláre vinni, elhatározta. — Ezen nagy terve kivételhez sikerült neki megnevi *Hoghóthi Sándor* és *Varly Gábor* urakat, az „Ujkor” munkatársait. Hogy *Tóth Endre* főszerzője és az „Ujkor” két munkatársa ezzel mily áldozatot hozott, s hogy ez ezen áldozat és faradalmakért miben részesültek, közönségünk tudja. Gyanusították, rágalmazták s a nyugdíjügylet ügyével kapcsolatban mindenféle chvezeléssel illetik őket. És mit telt a meghurcoltakért a nyugdíj igazgatóság? Emett-e fél szót csak egyszer is valamelyik hivatalos lapjában? Egyszer sem. Az „Ujkor” védte őket, vélte a nyugdíj-intézetet, annak ügyét, és visszaverte az ellenfelek otromba támadásait. És így tevének mások is: a nemesszándékot ösztönien

szívükön viselő barátok s több szakszervezetek. Csak a nyugdíj igazgatóság hallgatott megnyilvánulást, hogy mennyét és nem telt azokról semmit, a kik a nyugdíj ügyét *érdek nélkül és tisztán lelkesedéssel* szolgálták. Igaz, adott a beiratási díjából 90 százeleket. Csakhogy ezt a főszerzője meghatárosmozozta fizette vissza a szent ügynek. De egyelőre hagyjunk ezen dolognak békét.

Igen tisztelt alelnök ur!

Az Országos Pinceszerek-egyesület mozgalom czélfaját leírtam. Hogy becses nézetével mint fog ez tallakozni, nem tudom. De kegyes tudomására van szerencsém hozni, hogy új rendszert alkotói törekvő szándékunk s czélfaján felvett szakszervezetünk ogy kitévesztésével, mint: Nagyságos *Gundel János, Stadler Károly (Bpest), Nagy Gábor, Moldoványi Dániel, Gróf János (Kolozsvár), Jandócsnyai Ferenc, Kass János (Szeged), Schalkóczy Lipót (Kassa), Schmidt Alajos p. egyli. elnök (Brassó), Dollinger Andás, Sillay Béla (Pécs), Zempléni Sándor (Arad), Schiffer Lajos (Esztergom), Csankótsi Pál (Sopron)* stb. nagy s tekintélyes szádozás és vendéglélés — monadták ösztinte és helyes ízeletet.

De leszek bátor még tovább is évezetnyi pártolóink díszes serege közt. Szólunk *Táposy Márton* főkapitány s a város több előkelő amlós férfiat, — Szabókáról *Hegedüs J.* kapitány, Temesvárról *Banai Keszö* főkapitány, Szombathelyről *Ehen Gyula* főpolgármester — stb. más helyekről; s mivelv társadalom sok legtekintélyesebb és főbb alójái O. P. egyület mozgalomunkról nemcsak kedvező nyilatkozatot tettek, hanem azt velünk meg elősegíteni is törekednek. Ezeknek tehát — hatóságok föbbségi és mivelv közönségünk kiválóságainak: — bizalma és szeretete ügyünknek.

Hogy milyen tisztelt alelnök ur, — ki a pinceszerek érdekeit iránt mindig a legelőszöbbségi érdeklődéssel viseltette, — ezen ügy mozgalma czélfaját és ismeretes után nemcsak óhajja, de elő is fogja segíteni, ezt nemcsak hiszem, de teljesen meg is vagyok róla győződve. És a midőn ezzel a nyugdíjügylettel ügyének egyik a legnagyobb szolgálatait teljesíti, a pinceszerek maga iránt örök hállára kötelezte. És én erre, mint a gondolkodós és tekintetek közzésmint szabad s független ember, mint szakszerveletük nagyérdemű és egyik lehetőségeségebb tagját, a nemess humanizmus és a reorganizációt sürgető szak-ügyünk szent nevében kérem.

Egy-két szót az állítólag Vesprémből kibocsátott felhívásra.

Mint más városokban alakultak Aszt. Társ. és mozg. bizottságok, faradozásaink és बुद्धिताink folytán, vesprémi szakszervezetünk is alkotott egy Magy. P. A. Társaság, azon czélfő, hogy az O. P. egyület-levesítésének a többlekét együtt munkálkodjanak. De mint minden nagy és jó ügynek, úgy a miéinknek is van ellensége; és pedig saját magunk között. A pinceszerek tudatlanabb és önérdék leső részéből egychnyára, egy ügynek köré csoportosult, a kinek lapja is v. n. Ezek mindig meztelenek, hogy a nemesszeme kikivetele hátráltassék. Itt fogalmaztat tehát s irták meg azt a Felhívást, melyet elküldtök a Vesprémi M. P. A. Társaság elnök-ségeinek, hogy búccsáskák öt azt szót.

Nagyon szomorú világot vet a vesprémi-ekre (bár én tudom, hogy ők amint az O. P. Együlettel nincsnek tisztába, úgy azt se tudják, hogy az a „Felhívás” tulajdonképen mit tartalmaz, (hogy a tudatlan s ügy-nélkü bérmez csapatnak ogy könnyen lépne mentek). Mindazáltal ők még nem ellentelők. Nem, mert hiszen *nem tudták, hogy mit cselekednek*. Kéek kölönben, az ügynöki csatlósok — mint Önnök és nekem — úgy az O. P. E. egyület, valamint a nyugdíjügyletnek

is esküdt ellensége. S fájdalom, *mindzen elvárásunk teljes megsemmisítéséről* addig szó sem lehet, míg új rendszertalkotó O. P. együletünk felállításáig nincs. S ennek megtörténevevel teljesen és örök időkre megsemmisítettük a nyugdíjügylettel ígét is. O. P. egyület mozgalomunknak tehát czélfaja ez, és mi e czéleért küzdünk és faradunk!

Elér Gyűző.

Különfelek.

Értesítés. Az O. P. E. mozg. bizottságok, Társaságok elnökei, valamint mindazoknak, kiknek az országos delegált bizottsági létezésrel vonatkozó leveiben értesítés ment, itt hozzáuk tudomására, hogy nevezett értekezlet megtartása közbe jött okok miatt *júnus hó 20-ára lett halasztva.*

Külföldi hírek. Lapunk munkatársai, *Vásárhelyi Károly*, kinek Károiból nem rég telezett Pulcsinában való utazását, egyelőre azt elhalasztotta, a melynek oka volt: hogy barátja, Wagner A. (szállóigazgató) fölkerete, hogy egy ottan újonnan nyit „Abbas” című szállonak felevezetőit állását legalább az első két-három hónapra vállalja ki. Kiváló szakszerveletnek tehát tervezett szentföldi utjára csak két-három hónappal később indul.

Bémez Miklós, lapunk munkatársai Londonban az egyik legelső rangú szállóban, a „Langham Hotel”-ban szobafelügyelői állást foglalt. Derék szaktársunk czélfaját nemcsak azt nyerte el, hogy egy szép jézetálmozó állásához jutott, hanem azt is, hogy a város közéletén javuló felvő nagy szalonak közvetlen közelébe esik a „Londoni Magyar Pinceszerek” helyiség. Honfirtársunk és szaktársainkat a sikeres szept alkalommal, ösztönien gratuláljuk!

Egy új harcos és igaz ügybarátunk levele. Hiába minden ármany s az ügynöki szoldban állók eszeveszett csepetezése és boszorkánytanzárasai, a jó, az igaz ügy megemeri a maga harcosszait. Nem fogynak ezek: sőt inkább egyre nő és szaporodik száruk. Ma itt, honlap ott hallatszik egy-egy értelmes és tapasztalt szaktársunk ügyeletmel keltő szótata: „*uj reményes*” alkotmi!

A napokban egy kozismert kártársunk, ki annak idején a nyugdíj ügy mozgalmainakból méltóan kivette a maga részét, egy ügy-érdekessegen fontos és igen szép tartalmú levelet küldött szerkesztőségünknek, a melyre a megkivántatott válasz természetesen mit se késett. A levelemek bekezdő sorait kihagyva, abból a következő fontos részet közöljük:

T. Szerkesztő úr!

En, ki évek óta távol tartottam magam a pinceszerek jóly sereze midőn ügyekém minden mozgalomtól, most újra a küldőre lépek. Miért nem adtam magamról eddig hírt? Mert belattam azt, hogy egy onzó s larmizo és handabandó, de annál leveleesebb eslekö seregrel szemben, minden nemesebb küzelő körül mediősebbre van károztatva. Fiszán fizetves lumbizonyítom annak az érdekes és feltétlenül tanadás, mely a magyar pinceszerek har egyik őszint, lelkeslekes és lelkesítő tudott tagját, *Tóth Endre* barátomat érte. De az illőnek (na ugyan többen is vannak), alaposan elszámoltatni magunkat, minden a tisztességes magyar pinceszerek az onon által megtartott a legnagyobb magnum-tionál utastija vissza, tudatiaban amas, hogy egy *Tóth Endre* neve örök időkre önzesezter minázók erőszemvel, a kik a magyar pinceszerek har szent ügyé szaktársok borodják. Ez egyik midőn oka annak, hogy hosszú harca után én is megéletek a felhívás tanadás. És ha On engem levest kegyes h. lapja munkatársai sorába felvenni, egy a legelőszöbbségi lapunk száma nemcsak az actualis dolgokat tárgyaló czélközönség, hanem a jelen pinceszerek ügyét képező, s új rendszer alkotását cselekes mozgalomok érdekében, a tőlém telhető el fogom követni.

Maradok, mindnyájukra fészteve

Herkeleztűrd, magy. hó.

Asztalander Gyula.

Új munkatárs. tudósító és levelezők. Lapunk munkatársai közé utjabban szakszerveletünknek egyik jeles tollú s ügybuzgó tagja, *Asztalander Gyula* lépett be. Levelező s tudósítóink lettek: *Gyurcsák János*, a nagy-károlyi mozg. bizottság elnöke, és Budapestről *Falocsay Ferenc*. Üdv!

Személyi hírek és helyváltozások. **Tusasy István** kitünő szaktársunk Kozlovszár a sátrai hírnök főpinczere által vette át. — **Lilinger Ferencz** derék ügybaratn Bpestre a Kőzponti vasutasokor vendéglő főpinczere által foglalta el. — **Kardos István** ügybuzgó szaktársunk a temesvári Kőszekerest szőlő kávéház főp. állását vette át. — **Künneberg Mihály** lelkes ügybaratn Pécsset a Kőzponti kávéház főp. állását foglalta el. — **Uygunyó Tenkol Deszö** ügybuzgó szaktársunk a Royal kávéház főp. állását vette át. Mellette mint szőlőpinczer **Matity Mátys** nyert alkalmazást. — **Horváth György** ügybaratn a pécsi Mátyás király szálláiban mint étközdők foglalták állást. — **Uygenesak** a pécsi Vadmehrer szálló főp. állást **Kongenont Tiwodar** nyerte el. — **Ravocsi József** Eszéken a Kőzponti szálló szőlőpinczere által foglalta el. **Horváth György** ügybaratn Mosonyból Győrbe utazott. — **Krausz Edé** Páporán a Tatra szálló főp. állását foglalta el. — **Uygunyó Sifist István** étközdő által nyert. — **Oppelcz József** lelkes és ügybuzgó szaktársunk az eredei vasút üzemeltetőjéé ált. állást foglalt. — **Lutzner Szamu,** a kassai Szt. Péterek szálló hosszabb időn át volt főpinczere, ugyannál állást Keszthelyen a Brenner-szekerészek foglalt. — **Mitteldeier Gábor** Nagyváradon a Fecské sz. szállóban élt. állást nyert. **Balázs János** Szegeden a Kőszekerest vendégfogadó főpinczere ált. állást. — A j. hó 20-án valti vendégfogóban élt. állást **Kolman Arpád** (múlt számbanunkban tévesen **Hofmann** iránki) foglalta el. — **Meszlényi Lajos** Komáromban az Othón kávéház főp. pinczere által vette át. — **Talács Miksa** Szegeden a Kőszekerest vára utazott. **Schöbly Ferencz** Szatmár a Korona szálló étker. főp. állást foglalta el. — Mellette **Basmagartner Károly** mint étközdő nyert alkalmazást. — **Uygunyó Weber Béla** mint szőlőpinczer foglalt állást. **Gross Sándor** ugyannak int. Honvédseregkor főpinczere ált. vette át.

Schwechát Szegeden. Szegeden a Pilzeni kávéház és sörcsmagok nyári kerülhelyiségeinek ünneplés megújításai, rendkívüli szép és vonzó nyári napon, a múlt héten történt. A repkényű és gazdagon befutott szép lómbu fak. a valszóval veli pompában bejárvál fogoszerű kert tetszőz barlag hővességét kölcsönözve, mind az azonban legkévesse befolyással sem volt arra, hogy a „Schwechát-nak” kelete ne legyen. A „Pilzeni” derék tulajdonosának ugyanis a szegedi Gambriusok által évekigálit Koronával lepte meg, a melynek láttára ö. kegyeik eskutyagján szép megdölgetés szándékát mint óvaközönségen részletekben a vendéglő mánt vendéglőjök oly figyelemmel s rokonszeréven vendéglőkésnek, de még inkább az annyira szépen habzó ecsettel örök kanesoknál. Vendéglőkésnél a sokféle azok. reménye, hogy Schwechát teljesen okvetlenül be fogja venni, alkalmassal Szegedre. És ezen remény teljesülésének esetén bekövetkezőik és könnyen megfontolható az a metamorfózis-féle esemény, hogy a szegedi sörcvő embebség azt fogja mondani: *„Gyerülök Schwechátba inni a Pilzenis!”*

Herkulesfürdőn a Nyári mulató vendégül **Szabics Deszö**, a temesvári mozg. bizottság volt derék elnöke május hó 15-én vette át. A jó menetleket orvándó vánd. ottan tartoz. A kitünö vendégfők hírből álló derék ügybaratn, Szabics Deszö új mindent elkövet arra nézve, hogy ottan egy temesvárihoz hasonló mozg. bizottság alakuljon. Kívánunk szép és sok sikert.

Kávéház vétel. **Stimmel Manó**, a kőzponti Othón kávéház hosszabb időn át volt főpinczere, közismert szaktársunk, a pammonhalmi Kőzponti kávéházat megvette. s azt elegans és kényelmes berendezve, különösen a múlt hóban nyitotta meg. Sok szerencse!

Száló átvétel. **Braun József** kitünö szaktársunk Káposvárt a jó hírnöknek örvendő „Ösbudavár” szőlőudát vette át; az újabb berendezéssel ellátott szőlőudát, valamint annak kitünö ízletes konyháját és tiszta borait ajánljuk a közönség figyelmébe.

Füredre. **Herskovits Miksa** igaz ügybaratn Bízszán a Kudla János nyárvendéglőjök ügyvezetőjéé lett. Mellette ötvöszeret **Kovács József** (étközdő), **Kosa István** és **Béke Elek** mint borfők.

Ausländer Gyula kiváló szaktársunk Herkulesfürdőn, a Gyógyterem főp. állását foglalta.

Attrinyi Antal özámte ügybaratn Gdócz szépségesen fürdön, a Nagy vendégfők főp. állását jun. 10-én foglalta el.

Ruff József, az elők. v. bizotts. alelnöke, é. hó 10-én utazik Borszécz. **Weber Károly** ügybuzgó barátunk, a taresai főp. állást-helyettesi-főp. állást május hó 1-én vette át.

Balassa Mihály derék ügyvezető barátunk f. hó 1-n utazott Viharóra.

Kobalcs J. János közismert szaktársunk Harány tőrén szőlőpinczere által foglalt.

Gyászhiir. Temesvári levelezőknek jelenti, hogy folyó hó 24-n szerdán, gyógvihattal betegség és hosszú szenvedés után Brodkerb Ferencz, a Koronaherzeg szállaló 10 éven át volt kiváló konyhafőnöke és a helybeli pinczer-egylet néhai tükfára elhunyt. Az elhunytinak több közismert érdeme közé tartozott, hogy daczára tropicalis életkörüségnek, említsere méltó figyelem fordított a magyar nyelv folyékony elsajátítására. A különösen szép pompával kísért temetésén, melyet a temesvári „Szent-Margit” mezekezési vállalat részv.árs. **Szob.** Béla igazgató vezetése mellett rendezett, intelligenés és nagy számu szakszövegész vett részt. Többek között ott voltak: **Witzczew** Márton ur, a Koronaherzeg szállaló érdemes tulajdonosa, továbbá kedves nézője, a jöfekönyságról közismert **Witzczew** Julia urölygő, **Tóth Kálmán,** **Scherb** Miklós, **Gombóis** István, **Bauer** Antáné, **Kardos** István, **Sztárna** Erzebet és **Plöck** Károlyné urölygek. Továbbá a temesvári mozg. bizottság társelnöke, bajos és kedves leánya **Scherb** Margit, **Haber** Sabine és **Zelenmann** Bartha kisasszonyok. **Broder** Albert, a Koronaherzeg-szálló könyvvezetője, **Zinnere,** Miklós pinczer-egylet elnök, **Barabás** I. kavés, **Tóth** Kálmán főp., mozg. biz. elnök, **Scherb** Miklós főp., én, **Uygunyó** Sándor, a mozg. bizotts. elnöre, **Bozó** János tükar, **Bauer** Antal, **Ajfal** Vilmos, **Gombóis** István, **Rutka** Károly, **Kardos** István, **Schwarzschöld** Gyula, **Weisz** János, **Falk** Márkó, **Weber** Mátys urak és a p.-egylet számos tagjai.

A sírköveken elmondott beszúdatot **Weinmann** Milla, a pinczer-egylet ügyvezetője tartotta.

Az elhunyt koporsórája több koszorúk helyezettettek, a melyek közül kiemelendők egy sötét kék szallaggal felszízezt — a volt főnök és főnökejelölő a tisztelet jeléül — es egy fehér szallagú — a Koronaherzeg-szállaló személyze — a kegyelet jeléül felraszalt ellátott koszorúk.

A temesvári pinczer-egylet ez alkalomból a következő gyászjelentést adta ki:

A temesvári pinczer-betegsegelzö-egylet élökégek és választásimjai bizottság nevében mely megilletődjessal adja tudomásul, hogy rendes tagjak **Brodkerb Ferencz** folyó év. május hó 21-én, életének 30. évében, hosszabb szenvedés után jobbjórejé szenderült. A megoljodatlank hült teteme folyó év. május hó 23-án, délután 6 órakor fogták a gyszházból, bélváros, Erz-szob-utca 3. sz., a r. k. temetőbe örök nyugalomra kísérték. Nyugdíkjök békeben! Temesvártól, 1890. év. május hó 22-én. Temesvári pinczer-betegsegelzö egylet élökégek.

Uj vendégfők. Mult számbanunk tévesen közöltük, hogy Bpestben **Kiss Antal**, a Fehér hó szálló volt főpinczere ugyannót a gepartyai tisztviselőék értemi főp. állását foglalta el; örméll javitjuk ki é közöltük és írjuk avvaló hírd ide, hogy szaktársunk nem mint főpinczer, hanem mint vendégfök vette át az üzletet, a mely a régi szaktagoktöz kezek vezetésé mellett már is egészen újul lendült. Ftalál örökök szöfkönlöknek, a ki öly hamar jélt adja, hogy vendégfök szözköszerekezéim s azt régi hó hímeveibén fenntartamú mint kell — az öly gratulálunk!

A Felső-Magyarországi „Kapsz” vendégfogadó a következők szaktársaink foglalt állást. Főpinczerek lettek: **Koppell** Sandor és **Gécsy** Kálmán. Étközdő állást nyertek: **Babits** István, **Junosi** Antal, **Koppell** István, **Szabó**

József és **Kompanek** Ignác. Szöfkönlökélt: **Babits** József, a konyhafőnöki állást pedig **Zauber** Károly hírvéres és kitünö szaktársunk foglalta el.

Sörcsmagok átvétel. **Basmagartner** János, ki mint portás Pécsset a hírneves Hajószöklőbőn 15 évig működött, ugyancsak Pécsset a Lóvy-féle palota alatt levő és jól látogatott sörcsmagokot vette át és az teljes utójannan berendezve nyitotta meg. Sok szerencse!

Kimaradtak. — **A Londoni M. P. Kör** május hó 18-án tartott jubileumi ünnepléjeiről szóló tudósítáimk, — továbbá: — „Börvasár” múlt számbanunkban borczikkünk folytatása, a melyet aktualis és érdekes fontosságra a közölgémet leltés is felhívjuk. — „Szep-tyalok” címü rovatunk. **Mayer** József kitünö munkatársunk „Mértékességé egyelet” tárczáziké és a „Piramosz hazajábrók” **Wöhshöly** K-től térsziké miatt kimaradtak. Kimaradt meg több: „Bajos dolgok” rovatbarlak, köztük a „szepel-egylet” felhívása, a melynek címszóba közzétem, mely szerint nevezett ügyölök iródból az O. P. E. ügylet ellen egy leveles de annál együtvűbb akció indult meg. Ezen akcióz indítója **Stadlty** együtöl *törzsgyöké* ugyanis az nevezéségek és tudatlanságbakat felülített szöndéközök hír terjeszté mindenütt, hogy az „Uj-kör” szerkesztésége gyöflök a zsidókat”, a mit ö. bebizonyítás is tud. **Főpinczer** írták ott az O. P. E. ügylettel, úgy lapuk olvasóit, hogy az Ily ügy ellen való s a lapszöklőböl eredő rosszakaratú híresztéseknek fel ne illesek. Az egy ökláné terjedök zsidókat, a mely *úgy egy minál, egyen átlagot és tükfüt,* ajánlják a szegedi P.-egylet ne. érdemü élökének h. figyelembe.

Az emberi szeretheték címü multikori felhívásunkra Káposvárt szaktársaink is gyűjtést rendeztek.

Adakoztak: **Pelczmann** Péter, N. N., **Keresztes** Ferencz, **Kádár** Pál 50—50 kr., **Pepper** Edé 30 kr., **Horváth** Imre 20 kr., **Radvics** Pál 20 kr., N. N., M. K. 50—50 kr., M. I. 20 kr., **Meggyey** Lajos, **Reinprecht** János, **Vörös** István 50—50 kr., **Hoffmann** Ignác 1 ft, **Hajnal** Aladár, **Petrás** Márton, **Gässer** Mariska, **Waldmann** György, **Brekim** Frigyes 50—50 kr. Összesen 8 ft 80 kr.

A felsö magarszigeti Kaps-vendégfök derék főpinczere és kiváló szaktársunk, **Kappel** Sandor ur, a hatásörében levő kartársáék közt gyűjtést rendezett, a melynek eredményé a következő:

Kappel Sandor főp. 1 ft, **Gécsy** Kálmán főp., **Babits** József szölp., **Teuthner** János, **Szabó** József, **Kompanek** Ignác, **Zsotter** József, **Lübl** Károly, **Talács** József **Zsolyvöcsky** Bernát, **Koppell** Henrich, **Junosi** Antal, **Babits** István, **Pankotits** N., **Göspör** Kuchta Mátvas, **Stuller** Aladár, **Il** István 50—50 kr. Összesen 9 ft 50 kr.

A bevezekett gyűjtölök összegekét az illető szerencselen kartárs újabb cüzímére, **Pankotára** (Arad M.) küldött, a honnan illető hozzámk levelet intézett, a melyben panasza volt adja öle, hogy Hevizten tovább tartomány nem bírván, kenyetlen volt hazá meimé kil kis gyerekeiböl álló családjához.

— **A zsebokor** lika. A zsebokor viselői közül sokan el sem bírják képzálni, hogy a finom szerkezetű tenyegyek mily nagyérdemű mozgalmak annak nap és évekön átívete s így csak terveszen adják meg annak a kellő apolist. Mar pedig az ápolás elmulasztása önk annak a legjobbször, hogy oránok időnap edül rosszul jarnak, söt meg is állanak, pedig mindennek eleje velett kezes dörözésbe illik embebsé a finom tenyegyek tisztára hamarab kopnak és így önkent követek, hogy a nagyérdemű kopás által az öre szerkezeté mihamarab elpusztul.

Például szöklöflet itt röviden, hogy a zsebokorának egyet, mely öly oránok sok mozgást végezték meg és vonként egy-egy közönséges amerikai zsebokor fölkérek naponta 4 s így évenként 1400 közfogást végez. A közözpök kerek naponta 24 s így évenként 8760 közfogást végez, a harmadik kerek naponta 12 s így

